

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/944/2023/21535/KS

Katowice, dnia 10 listopada 2023 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570), oraz art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. 2023 r., poz. 775 ze zm.)

w związku z odwołaniem wniesionym przez Miasto Orzesze reprezentowanym przez Burmistrza Miasta Orzesze od decyzji Zastępcy Burmistrza Mikołowa, działającego w upoważnieniu Burmistrza Mikołowa z dnia 8 września 2023 r., Nr BGO.6220.16.2021.MS w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Instalacja do odzysku mieszanki popiołowo-żużlowej w Orzeszu”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu: Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)

Członkowie: Robert Nowicki
Anna Kajzerek - Dziwoki

na posiedzeniu w dniu 10 listopada 2023 r.

orzekło
umorzyć postępowanie odwoławcze

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 8 września 2023 r., Nr BGO.6220.16.2021.MS orzeczono jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Od decyzji odwołanie z dnia 26 września 2023 r., wniosło Miasta Orzesze reprezentowane przez Burmistrza Miasta Orzesze. Burmistrz Miasta Orzesze po analizie powyższej decyzji wnioskował o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji, z uwagi, iż została ona wydana w oparciu o błędne ustalenia faktyczne oraz z pominięciem materiałów dowodowych i złamaniem zasad obowiązujących w kodeksie postępowania administracyjnego, które według Burmistrza Miasta Orzesze mają znaczący charakter w postępowaniu, a ich pominięcie skutkuje wydaniem decyzji z wadą prawną, która nie może ostać się w obrocie.

Organ pierwszej instancji pismem z dnia 6 października 2023 r., znak: BGO.6220.16.2021.MS przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Pismem z dnia 30 października 2023 r. inwestor przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 7 listopada znak: BGO.6220.16.2021.MS organ pierwszej instancji przekazał pismo z dnia 31 października 2023 r. Burmistrza Miasta Orzesze, którym cofa odwołanie zawarte w piśmie z dnia 26 września 2023 r od decyzji organu pierwszej instancji z dnia 8 września 2023 r., Nr BGO.6220.16.2021.MS.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny obowiązujący w dacie orzekania przez organ odwoławczy:

Kolegium wskazuje, że niniejsza sprawa toczy się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.), dalej jako „ustawa” ; „ustawa oos” .

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu ustawy, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość *udziału* społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do brzmienia art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z *udziałem* społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl art. 80 ust. 2 zd. 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót

budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że dokonało badania wstępnego wniesionego odwołania i stwierdziło że jest ono dopuszczalne. Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeszło do badania terminowości wniesienia odwołania i stwierdziło, że odwołanie zostało złożone w terminie

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W myśl § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Zgodnie z § 2a ww. przepisu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. Stosownie do brzmienia § 2b przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Natomiast stosownie do § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego

kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zgodnie z treścią art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego, strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy. Organ odwoławczy nie uwzględni jednak cofnięcia odwołania, jeżeli prowadziłyby to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny.

Z powyższego przepisu wynika, że czynność procesowa – wniesienie odwołania i cofnięcie odwołania jest oparta na zasadzie rozporządzalności, która jednak w kwestii cofnięcia odwołania jest ograniczona. Podlega ona bowiem kontroli organu odwoławczego i w razie oceny, że prowadziłyby do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny, czynność ta nie wywołuje skutku prawnego. Wprowadzenie do konstrukcji prawnej odwołania ograniczonej rozporządzalności oznacza, że celem tego środka zaskarżenia jest nie tylko ochrona praw podmiotowych jednostki, ale i obiektywnego porządku prawnego. Użyty w przepisie zwrot „organ odwoławczy nie uwzględni jednak cofnięcia” wskazuje, że przepis ten ma charakter związany. Element dyspozycyjności odnosi się bowiem do czynności strony postępowania, a nie działania organu odwoławczego.

W wyroku z dnia 20 maja 1998 r., sygn. akt: IV SA 1196/96, Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że: „z treści przepisu art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego wynika wprost, że cofnięcie odwołania podlega kontroli organu odwoławczego i w przypadku, kiedy w wyniku przeprowadzonej przez ten organ kontroli ustalone zostałyby, że cofnięcie odwołania doprowadzi do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny – organ odwoławczy obowiązany byłby do uznania, że czynność ta nie wywołuje skutku prawnego.” Oznacza to, iż organ odwoławczy oceniając dopuszczalność cofnięcia odwołania powinien dokonać oceny decyzji organu pierwszej instancji, w zakresie jej zgodności, zarówno z prawem, jak i z interesem społecznym. Organ odwoławczy powinien ocenić zaskarżoną decyzję w kontekście nie tylko jej legalności, ale także jej celowości (zgodności z interesem społecznym) (por. wyrok z dnia 18 marca 2011 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, sygn. akt II SA/Kr 182/11

(Lex1127587), wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Warszawie z dnia 21 czerwca 2018 r., sygn. akt: VII SA/Wa 784/18)

Dopuszczalność cofnięcia odwołania ograniczona jest również przesłanką czasokresu, a mianowicie warunkiem skuteczności tej czynności procesowej strony jest dokonanie jej przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy. Rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy wyłącza dopuszczalność cofnięcia odwołania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 stycznia 2002r., sygn. akt: I SA 1494/00)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi wskazana w przepisie art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego negatywna przesłanka wystąpienia „naruszenia prawa czy interesu społecznego”.

Kolegium ustaliło, że inwestor Bioeko Grupa Tauron Sp. z o.o. ul. Energetyków 13, 37-450 Stalowa Wola pismem z dnia 8 listopada 2021 r. wystąpił do Burmistrza Mikołowa z wnioskiem w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Instalacja do odzysku mieszanki popiołowo-żużlowej w Orzeszu”. W dniu 17 listopada 2021 r. Burmistrz Mikołowa przekazał wniosek Burmistrzowi Miasta Orzesze do rozpatrzenia według posiadanych kompetencji. Postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 15 grudnia 2021 r., Nr SKO.OSW/41.9/617/2021/17595/AK, Burmistrz Mikołowa został wyznaczony do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Instalacja do odzysku mieszanki popiołowo-żużlowej w Orzeszu”. W toku postępowania przed inwestor na wezwania organu prowadzącego postępowanie uzupełnił pierwotny wniosek.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że ww. wniosek, który zainicjował postępowanie w sprawie, uzupełniony w toku postępowania, jest kompletny i zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy. Tym samym na dzień orzekania przez Kolegium, wniosek, który zainicjował postępowanie w sprawie, zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy.

W tym zakresie organ pierwszej instancji prawidłowo ocenił ww. wniosek oraz określił rodzaj i charakter przedmiotowego przedsięwzięcia.

Ponieważ przedsięwzięcie, którego dotyczył ww. wniosek, jest przedsięwzięciem, o którym mowa w art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i uzyskanie dla tego przedsięwzięcia decyzji środowiskowej jest niezbędne do uzyskania zezwolenia wymienionego w art. 72 ust.1 pkt 21 ustawy, organ pierwszej instancji wszczął postępowanie w sprawie. Inwestor pismem z dnia 29 czerwca 2022 r. zmienił kwalifikację przedsięwzięcia zgodnie z § 2 ust. 1 pkt. 47 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących ; znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) jako zawsze znacząco oddziałujące na środowisko. Wraz z pismem został przesłany do organu pierwszej instancji Raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Z uwagi na okoliczność, że przedmiotowe przedsięwzięcie jest przedsięwzięciem zawsze znacząco oddziałującym na środowisko organ pierwszej instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie w zakresie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko i po zasięgnięciu opinii organów współdziałających przeprowadził postępowania w sprawie oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie było prawidłowe.

W trakcie toczącego się postępowania organ pierwszej instancji przeprowadził szereg czynności wyjaśniających w sprawie i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a następnie wydał zaskarżoną decyzję.

Kolegium podnosi, że organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił zasięg oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia. Następnie, w oparciu o ww. ustalenie organ

pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że inwestor nie jest jedyną stroną tego postępowania i prawidłowo ustalił krąg stron tego postępowania i ustalenia te Kolegium w niniejszej sprawie przyjmuje. W świetle powyższego Kolegium przyjmuje również uzasadnienie zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

W toku trwającego postępowania organ pierwszej instancji zapewnił stronom i podmiotom na prawach strony czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag – stosownie do treści art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Organ pierwszej instancji w uzasadnieniu decyzji opisał udział stron w postępowaniu i odniósł się do uwag wniesionych przez strony postępowania. Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy organ pierwszej instancji zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu. W myśl art. 33 ustawy obwieszczeniem z dnia 7 sierpnia 2023 r. organ pierwszej instancji podał do publicznej wiadomości informację o rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W obwieszczeniu wskazał 30 - dniowy termin na składanie uwag, wniosków i zastrzeżeń w sprawie. W wyznaczonym terminie, nie wniesiono uwag, wniosków i zastrzeżeń w sprawie.

W wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu pierwszej instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są prawidłowe.

Reasumując postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie było prawidłowe.

W wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu pierwszej instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Również ustalenia dokonane przez ten organ są prawidłowe. Kolegium, w oparciu o akta sprawy dokonało takich samych ustaleń jak organ pierwszej instancji.

Cofnięcie odwołania w przedmiotowej sprawie również nie naruszy interesu społecznego. Wręcz przeciwnie postawienie w obrotach prawnym zaskarżonej decyzji służyć będzie lepszej ochronie interesu społecznego. Pojęcie "interesu społecznego" jest pojęciem nieostrym, a jego badanie ma charakter ocenny, następujący w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego. W każdym jednak przypadku dotyczy interesu ogółu, chronionych prawem dóbr całej zbiorowości. W przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji przeprowadził ocenę oddziaływania na środowisko dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Instalacja do odzysku mieszanek popiołowo-żużlowej w Orzeszu”, w decyzji z dnia 8 września 2023 r., Nr BGO.622016.2021.MS wskazał inwestorowi istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, co leży w interesie społecznym.

W tym stanie faktycznym i prawnym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach uwzględnia oświadczenie strony o cofnięciu odwołania i tym samym jest obowiązane umorzyć postępowanie odwoławcze. Postępowanie odwoławcze może zakończyć się decyzją o umorzeniu postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego) gdy postępowanie to stało się bezprzedmiotowe (art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego). Będzie to miało miejsce m.in. wtedy, gdy strona cofnie odwołanie (art. 137 kodeksu postępowania administracyjnego). Wypełnia to przesłankę bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego (por. wyrok NSA z dnia 3 grudnia 1998 r., sygn. akt I SA 440/98 LEX nr 44545). Następnym skutecznym cofnięciem odwołania jest umorzenie postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego tak: M. Jaśkowska, A. Wróbel, "Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz", LEX, 2009, wyd. III).

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie

Stosownie do art. 50 – 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.) niniejsza decyzja może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach (ul. Henryka Dąbrowskiego 23; 40 – 032 Katowice). Wymogi formalne skargi określają art. 46, art. 47, art. 57 § 1 powołanej wyżej ustawy.

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
/właściwy podpis na oryginale/

Robert Nowicki
/właściwy podpis na oryginale/

Anna Kajzerek – Dziwoki
/właściwy podpis na oryginale/

Otrzymują:

- 1/.Bioeko Grupa Tauron sp. z o.o. ul. Energetyków 13, 37-450 Stalowa Wola
- 2/. Gmina Orzesze – Burmistrz Miasta Orzesze, ul. Św. Wawrzyńca 21, 43 – 180 Orzesze
- 3/. Strony postępowania zgodnie z art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego
- 4/. Burmistrz Mikołowa, ul. Rynek 16, 43 – 190 Mikołów z aktami sprawy
- 5/ Aa

Do wiadomości:

- 1/. Starosta Powiatu Mikołowskiego ul. Żwirki i Wigury 4, 43-190 Mikołów
- 2/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny ul. Budowlanych 131, 43-100 Tychy,
- 3/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, ul. Plac Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice
- 4/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polski Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach ul. Sienkiewicza 2, 44-100 Gliwice. N